

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en forstående, om end lidt spørgende, modtagelse af lovforslaget, og jeg vil godt forsøge at besvare nogle af de spørgsmål, som de fleste har været inde på undervejs.

Flere har spurgt: Hvorfor skal vi overhovedet have noget lovforslag, og hvorfor skal vi have det lige præcis nu? Jeg synes i virkeligheden, at svaret næsten giver sig selv. Årsagen til, at vi får lovforslaget nu, er, at der er indgået det, jeg vil kalde en rammefreds aftale – ikke en udmøntet fred, men en aftale, som forhåbentlig giver mulighed for, at freden for alvor bryder ud mellem de krigende grupper i det tidligere Jugoslavien.

Jeg vil godt skildre det på den måde, at den ordning, som vi lavede i sommeren 1993, var den helt rigtige, fordi krigen var under optrapning, og det var et meget bredt flertal her i Folketinget også enigt i. Vi lavede en kombination af visumpligt og den åbne modtagelsesordning via det fremskudte kontor i Zagreb.

Grunden til, at regeringen nu foreslår en ændring af denne modtagelsesordning, er, at nu er præmisserne – jeg havde nær sagt lykkeligtvis – ændret i positiv retning. Nu er det ikke en krig under optrapning, men en krig under afvikling. Det svar, der var rigtigt for 2 år siden, er ikke det rigtige mere, og derfor foreslår vi som sagt, at der i stedet skal opereres med en fast kvote.

Jeg vil godt bruge lidt tid på at forklare, hvad begrebet en fastsat kvote betyder. Der er ikke tale om, at der i et tidsrum af 12 måneder – altså et år frem fra en bestemt dato – er en fikseret kvote. Nej, i virkeligheden har vi hentet inspiration fra den måde, vi har indrettet os på med hensyn til de behandlingskrævende flygtninge fra det tidligere Jugoslavien.

Og hvordan foregår det? Jo, det foregår på den måde, at UNHCR kommer til Danmark og spørger, som de i øvrigt også spørger andre lande: Vi har nu et antal krigsflygtninge, som har behov for at blive flyttet til et tredjeland, i dette tilfælde for at få behandling for krigsskader, og kan I tage jer af dem i Danmark? Så siger jeg: Det vil jeg gå til Folketingets Finansudvalg med, og så fremsender jeg en ansøgning til Finansudvalget og redegør grundigt for, hvad baggrunden for ansøgningen er. Derefter siger Folketingets Finansudvalg – og jeg vil godt takke for, at det har haft den holdning: Ja, vi vil gerne imødekomme indenrigsministerens ansøgning. Der er ikke tale om en én gang for alle fastsat kvote,

men kvoten fastsættes på baggrund af, hvor stort det aktuelle behov konstateres at være.

Det er på præcis samme måde, vi har tænkt os at administrere den nye ordning. Det vil altså sige, at der kommer en henvendelse fra UNHCR til Danmark og måske også til en lang række andre lande. Det er måske et spørgsmål om, at 5.000 eller 6.000 krigsflygtninge skal placeres andetsteds, og så vil Danmark kunne sige: Ja, vi vil gerne tage 500 af dem. Derefter sender jeg en ansøgning til Folketingets Finansudvalg, og så er det problem forhåbentlig klaret. Men det betyder ikke, at det f.eks. drejer sig om 500 i løbet af et kalenderår, men at den opfordring, der er kommet fra UNHCR, er blevet imødekommet.

Derfor kan der også svares klart nej på det spørgsmål, flere ordførere har efterlyst et svar på: Kan vi ikke fastsætte et tal på forhånd? Det kan vi ikke, på samme måde som vi ikke har kunnet det i forbindelse med ordningen for de behandlingskrævende. Hvis det går rigtig, rigtig godt, bliver der kun tale om nogle meget få og små kvoter, der fastsættes hen ad vejen; men går det rigtig, rigtig skidt i det tidligere Jugoslavien, bliver der formentlig tale om flere og i hvert fald større kvoter, og det er præcis den fleksibilitet, vi gerne vil have. Derfor kan man også sige, at Folketingets Finansudvalg får en maksimal indflydelse, fordi det bliver alle de af Folketingets partier, som er repræsenteret i Finansudvalget, der kommer til at tage stilling til den enkelte ansøgning.

Et andet spørgsmål, som flere af ordførerne har været inde på, er: Hvorfor haster det, hvorfor har vi været så vidtløftige, at vi har foreslået den 15. december som ikrafttrædelsesdato? Jeg blev også spurgt af hr. Kim Behnke, om der var en eller anden snedig sammenhæng eller skjult dagsorden, eller hvordan det nu ellers skulle opfattes, i forhold til de flygtninge, der allerede i dag opholder sig i Danmark.

Til det sidste vil jeg godt sige, at der er ingen sammenhæng overhovedet, og hr. Kim Behnke tager også fejl, når han skildrer det på den måde, at den 15. december vil et meget stort antal bosniske krigsflygtninge falde for 3-årsreglen eller støde hovedet imod loftet på 3 år. Det er ikke tilfældet. Der er tale om, at i løbet af 1996 vil 3-årsreglen træde i kraft, alt efter hvornår folk har fået deres første midlertidige opholdstilladelse. I nogle perioder vil det være ganske få, og i andre perioder vil det være ganske mange. Men den 15. december er ikke nogen